

stemt ud i det andet Ting og er ikke kommen til Anvendelse. Flertallet i Udvalget har troet, at det vilde være rigtigt vedvarende at gøre den højtærede Minister det Tilbud at kunne overtage denne Fart paa Statens Regning, idet man man nemlig ikke kan se nogen væsentlig Forstel i Farten mellem Esbjerg og Parkeston og hele den øvrige Trafik med Jærnbaner og Dampstibe, som ligger i Indenrigsministerens Haand. Vi kunne ikke indse, hvorfor man ikke skulde kunne ubvide dette Net, som drives paa den danske Statskasses Regning, til en Rute, som har en saa overordentlig Betydning for hele vort Landbrug som Ruten Esbjerg—London eller Parkeston. Den højtærede Indenrigsminister er imidlertid desværre af en anden Mening og ønsker ikke denne Bevilling. Jeg kan ikke andet end beklage dette og sige, at vi, Flertallet, har anset det for vor Pligt at gøre dette Tilbud, men jeg maa dog samtidigt dermed sige, at selv om denne Bevilling vedtages af begge Ting, og Regeringen modtager den, vil det selvfølgelig alligevel være nødvendigt at bevilge de 150,000 Kr., som staa under Nr. 177, idet nemlig Ministeren ikke vil være i Stand til lige paa en Studs at kunne skaffe alle de nødvendige Skibe for at overtage denne Trafik, og altsaa maatte have et Beløb til sin Raadighed, for at kunne ordne Forholdene indtil den Tid, da de kunne overtages for Statens Regning. — Under Nr. 178 er der stillet et Forslag om nogle Bygninger paa Veterinær- og Landbohøjskolen, som Udvalgets Flertal ikke har fundet Anledning til at tiltræde, og det har derfor stillet Forslag om at nedfætte det forlangte Beløb med den Sum, hvorpaa det lyder, idet der nemlig foreligger et Lovforslag om Landbohøjskolens Ombygning blandt andet. Dette Lovforslag er behandlet her i dette Ting og ligger i Øjeblikket i Landstinget. Her i dette Ting er der blevet bevilget alt, hvad der forlangtes til Bygninger paa denne Lov, saa man anser det ikke for rigtigt at foregribe denne Lov ved her at bevilge en Del af de Bygninger, som findes paa det store Lovforslag. — Under Nr. 179 har et Mindretal foreslaaet at nægte 50,000 Kr., som er den første Del af en Bevilling til et Kunstinstrimuseum her i Kjøbenhavn. Jeg vil bede ærede Medlemmer om ikke at følge Mindretallet, men derimod at give denne Bevilling. Jeg tror, at den Foranstaltning, som tilsigtes oprettet her i Byen, nemlig et Kunstinstrimuseum, virkelig er af en saadan Betydning, at der er al Anledning til under de Forhold, hvorunder vi leve, hvor næsten al mulig privat Virksomhed, i hvert Fald i

Tilfælde, hvor den gaar ud paa Undervisning og den Slags Ting, støttes saa rigeligt af Statskassen, ikke at modsætte sig og saa at give Bidrag hertil. Jeg skal ganske fortælle herom de Indvendinger, som ere rejste mod dette Forslag, og ansøre, hvorfor jeg ikke kan tillægge dem nogen stor Betydning. Der er jo for det første blevet sagt, at der ikke fra andre Sider gives tilstrækkeligt rigelige og store Bidrag til denne Foranstaltning i Forhold til dette ganske vist ikke ubetydelige Bidrag, der forlanges af Statskassen. Men jeg synes dog ikke, at dette ganske forholder sig saaledes. Der forlanges af Statskassen en Gang for alle 100,000 Kr. og senere en aarlig Understøttelse. Lige overfor dette er der af Kjøbenhavns Kommune givet en Byggegrund, som vistnok repræsenterer et større Beløb end dette Bidrag, der fordres af Finanserne. Der habes til Raadighed en Rente paa $4\frac{1}{2}$ pCt. af 100,000 Kroner, som tilhører Ny Carlsberg Museumslegat, og desuden 20,000 Kroner, som ere lagte op af disse Renter, og der gives et Tilskud om 6,000 Kroner aarlig i 10 Aar fra Industriforeningen. Dernæst er der af private Bidragydere tegnet for Øjeblikket 50,000 Kr., og desuden vil Overstudet af den store Industriudstilling, som var her i Byen for nogle Aar siden, som udgør omtrent 40,000 Kr., ogsaa tilfalde dette Museum. Det, som gives fra andre Sider, vil jo altsaa løbe op til flere hundredetusinde Kroner, til en 3—400,000 Kr., saa man kan ikke sige, at der ikke fra anden Side er vist dette Foretagende Interesse. Jeg tror i det hele taget, at Kunstinindustrien er noget, vi have al mulig Anledning til at støtte. Jeg tror, at det er noget, der ligger maasse ganske særlig for vort Land, og jeg skal sige hvorfor. Landet er et lille Land, men dette har ved Siden af sine store Farer og Ulemper maasse ogsaa en lille Fordel, og det er den, at vi ere saa nær ved hinanden. Den ene Virksomhed i et lille Land har lettere ved at komme i Berøring med den anden. Naar vi f. Eks. sammenligne vort Landbrug med andre Landes Landbrug, har vort Landbrug i højere Grad end de store Landes i sin store Almindelighed tilegnet sig de videnskabelige Resultater af de teoretiske Virksomheder, som have arbejdet i Landbrugets Tjeneste. Maasse finder noget lignende Sted lige overfor Industrien, at netop i dette lille Land Kunstnerne og Haandværkerne bo nærmere ved hinanden og have lettere ved at komme i Berøring med hinanden og have lettere ved at under-vise hinanden end de kunne i store Lande, og det er derfor muligt, at medens vi ganske